

Udenrigsministeriet

Folketingets Udenrigsudvalg

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
http://www.um.dk
Girokonto 3 00 18 06

Bilag	Journalnummer	Kontor	
	2014-4444	UGS	27. oktober 2014

Skriftlig redegørelse for Verdensbankens årsmøde i Washington i dagene 10. - 11. oktober 2014.

1. Årsmøderne i Valutafonden (IMF) og Verdensbanken fandt sted i Washington den 10. – 11. oktober 2014. Fra dansk side deltog undertegnede, økonomi- og indenrigsministeren samt Nationalbankens direktør Lars Rohde.
2. **IMF's Christine Lagarde** henviste i sin åbningstale (som kan ses [her](#)) til Bretton Woods institutionernes 70 års jubilæum. Med henvisning til de beslutninger man havde taget i 1944, påpegede hun behovet for nu at træffe de rigtige valg for at sikre en god udvikling. I 1914 havde verdenssamfundet taget de forkerte beslutninger og det havde ført til 30 års destruktion. Det måtte ikke ske igen. Lagarde formulerede tre hovedudfordringer som måtte løses. Behovet for globalt at skabe nok arbejdspladser, behovet for at disse arbejdspladser og dermed den økonomiske vækst blev mere inklusiv og behovet for bedre internationalt samarbejde. Dette var essentielt et valg mellem acceleration eller stagnation, mellem stabilitet eller skrøbelighed og mellem solidaritet eller isolationisme. Det var nu afgørende, at man som i 1944 - i modsætning til i 1914 - valgte den rigtige retning.
3. Blandt de særlige udfordringer man står overfor fremhævede Lagarde bl.a. klimaforandringer, behovet for investeringer i infrastruktur, uddannelse, især for piger, mere ligestilling på jobmarkedet (865 mio. kvinders potentiale bliver ikke udnyttet). På det økonomiske område var det afgørende at finde balance mellem økonomisk risikovilje, som var for lav og finansiel risikovilje, som var for høj. Sammenkoblet med en betydelig koncentration af velstand på få hænder, var der en risiko for, at en ny finanskrise igen

kunne få store globale konsekvenser. Det var derfor vigtigt at gennemføre bedre regler og øget tilsyn med den internationale finanssektor, herunder skyggebanker (shadow banks). Desuden var der behov for at ændre kultur og etik i sektoren.

4. I spørgsmålet om solidaritet vs. isolationisme indledte Lagarde med spørgsmålet: ”Do we lift the banner of cooperation or do we sink low into the mud of provincialism?” Svaret var naturligvis samarbejde, som jo var hele grundlaget for IMF. Hun fremhævede tre nøgleområder: en aftale om megabankers arbejde på tværs af grænser; begrænse mulighederne for at søge skattely; og sikre mere balance i økonomierne generelt.
5. Endelig mindedes Lagarde IMF’s Wabel Abdallah, som blev dræbt i et terrorangreb i Afghanistan i foråret. Dette var et vidnesbyrd om IMF’s prioritering af at arbejde med skrøbelige stater.
6. **Verdensbankens Jim Kim** påpegede (hvis tale kan findes [her](#)), at det forgange år for Banken havde været præget af den monumentale reorganisation, der havde fundet sted. Ud af omkring 16.000 ansatte havde 7.000 skiftet job eller fået ny jobbeskrivelse. Samtidig havde man opretholdt aktivitetsniveauet i Bankens mere end 100 landekontorer og der var udstedt lån og foretaget investeringer for mere end 60 mia. USD. En nøgleudfordring havde desuden været at øge mulighederne for finansiering til mellemindkomstlande som det dog var lykkedes at øge fra 15 til 25 mia. USD om året. Dette kunne fremme investeringer, der hvor der var mest behov, først og fremmest i Afrika syd for Sahara og i Sydasiens.
7. Økonomisk vækst var ifølge Kim det vigtigste instrument i kampen mod fattigdom, men det var i den forbindelse afgørende at have den nødvendige infrastruktur i form af elektricitet, vand og veje. Det nuværende investeringsniveau var alt for lavt og inkluderede kun i begrænset omfang den private sektor. På den baggrund informerede Kim om lanceringen af den nye Global Infrastructure Facility (GIF), som skulle være en platform for institutionelle investorer, udviklingsbanker og embedsmænd, hvor de sammen kunne forberede solide investeringer i infrastrukturprojekter i vækstmarkeder og fattige lande.
8. I kampen mod fattigdom var det også vigtigt at håndtere andre trusler mod den globale økonomi. Det gjaldt naturkatastrofer,

konflikter, finanschok og epidemier som fandt sted oftere og med større ødelæggende effekt. Også her ønskede Banken at påtage sig ansvar og spille en endnu større rolle. Ebola og klimaforandringer var gode eksempler herpå. Disse to områder havde det til fælles, at tiden var ved at løbe ud i forhold til at finde løsninger. Og indtil for nylig havde løsningerne enten været ikke-eksisterende eller mangelfulde. I begge tilfælde med fatale konsekvenser. Kim var især kritisk omkring den internationale respons på Ebola krisen, som havde været sen, utilstrækkelig og langsom. Der var senere sket fremskridt, men der var stadig plads til forbedring. Kim henviste til andre humanitære kriser, hvor det internationale samfund havde reageret hurtigere og mere effektivt. Udover behovet for at øge indsatsen i den nuværende krise, var der desuden behov for at udvikle præventive systemer så man var bedre forberedt næste gang.

9. Kim fremhævede desuden Bankens arbejde med klimaforandringer, herunder ikke mindst bestræbelserne på at prissætte CO₂ som et instrument til at nedbringe emissioner. 74 lande, inklusive Kina, og mere end 1000 private virksomheder og investorer havde nu tilsluttet sig kampagnen.
10. Afslutningsvis betonedede Kim, at Banken ville forsætte med at finde innovative løsninger på de store globale problemer i verden med henblik på at opfylde Bankens mål om at udrydde fattigdom og skabe mere lighed.
11. **Udviklingskomiteens møde** indledtes ligeledes med indlæg fra hhv. Kim og Lagarde men i modsætning til åbningen havde de forskellige valggrupper samt inviterede observatører mulighed for at afgive indlæg. Kim fokuserede i sin indledning på energi og konkluderede, at det var afgørende at sikre adgang til stabil og bæredygtig energiforsyning til alle. Han fremhævede desuden behovet for højere vækst og øgede investeringer i uddannelse, sundhed, fødevarer sikkerhed med henblik på at opnå større lighed. Mange af budskaberne fra åbningen blev gentaget, ikke mindst i forhold til Ebola. Her blev det dog videre understreget, at det i forhold til Ebola var vigtigt, hvordan der blev kommunikeret. Problemet kunne ikke undervurderes. Det var vigtigt at slukke ilden, men uden at ødelægge handel og vækst i de ramte lande og på hele kontinentet. Kim fremhævede desuden de fremskridt der var sket med at indarbejde ligestilling i Bankens arbejde, som nu

gik langt ud over det rent analytiske, men fortsat med plads til yderligere forbedring.

12. Lagarde indledte med en vurdering af forventningerne til den økonomiske udvikling. Globalt havde væksten i 2014 været ujævn og skrøbelig. For 2015 forudså man et lignende billede med en vækst på omkring 3,5 procent. Dette var ikke en katastrofe men heller ikke godt nok. Der krævedes en højere vækst for at skabe det nødvendige antal arbejdspladser. Det var især i de rige regioner at væksten var sløv, hvorimod Afrika fortsat oplevede fremgang. Lagarde fremhævede, at der i forhold til udviklingslandene ikke var enkle løsninger, der passede til alle lande, men betonede generelt behovet for at øge national indtjening og frigøre eksisterende ressourcer, f.eks. i forhold til subsidier på brændstof. Ekstern låntagning skulle finde sted med stor forsigtighed og der skulle sættes på opbygning af modstandskraft (resilience). Arbejdet med inklusivitet var vigtigt, herunder med øget fokus på kvinder. Lagarde fremhævede desuden Fondens indsats i skrøbelige stater. I forhold til Ebola var hun enig i, at man ikke havde været parat til at håndtere krisen. Hun støttede Kims pointe om kommunikation og fremviste en badge hun bar med ”Eradicate Ebola – Not countries”.
13. De mange indlæg indeholdt gennemgående opbakning til Banken og IMF for indsatsen i forhold til Ebola. Desuden var der bred opbakning til reformprocessen i Banken og til de overordnede målsætninger om udryddelse af fattigdom og delt velstand. Flere fremhævede som noget positivt det øgede fokus på ligestilling og mange hilste det nye infrastrukturinitiativ (GIF) velkommen.
14. Det nordisk-baltiske indlæg blev i år afgivet af Island og lagde vægt på behovet for at skabe bedre muligheder for alle, bl.a. ved at fokusere på menneskerettigheder og ligestilling.
15. I sin konklusion kunne Kim konstatere, at der fortsat var en stærk global forpligtelse til at tackle ulighed, til at fokusere på jobskabelse og til at støtte det nye infrastruktur initiativ. Også i forhold til klimaforandring og Ebola var der vilje til at gøre en forskel. (Udtalelse fra Udviklingskomiteen og de mange indlæg kan findes [her.](#))
16. Verdensbankens stigende fokus på ulighed flugter fint med de danske udviklingspolitiske prioriteter. Der er ingen tvivl om, at

der pågår omfattende reformer i Banken, og på den baggrund vurderes det positivt, at den alligevel har formået at opretholde et højt aktivitetsniveau.

17. Udover deltagelse i selve årsmøderne benyttede jeg lejligheden til at deltage i en række arrangementer indenfor områder Danmark prioriterer. Det gjaldt ikke mindst et højniveaumøde om Ebola.
18. Gennem deltagelse i særlige arrangementer, hvor Danmark stod som medarrangør, var man med til at sætte dagsordenen for bekæmpelse af de illegale pengestrømme, der dræner udviklingslandene for en alt for stor del af den kapital, der burde investeres i udvikling. Derudover blev der sat fokus på en innovativ inddragelse af den private sektor i udviklingslande samt på jobskabelse gennem socialt ansvarlige og bæredygtige investeringer med fokus på Corporate Social Responsibility (CSR). Jeg deltog endvidere i en paneldebat, som handlede om behovet for at tiltrække finansiering til skrøbelige stater samt med et åbningsindlæg i et arrangement om bæredygtige energipriser.
19. I margin af årsmøderne blev der desuden gennemført bilaterale samtaler med Tunesiens finans- og økonomiminister og med Jordans udviklingsminister, hvor man drøftede situationen i de pågældende lande samt i regionen.
20. Udover selve årsmødet og de relaterede arrangementer benyttedes rejsen til Washington i handelspolitisk øjemed ved et virksomhedsbesøg og en rundbordsdiskussion med danske virksomheder med fokus på de udfordringer og muligheder der er i forbindelse med Trans Atlantic Trade and Investment Partnership (TTIP).
21. Endelig drøftedes, med repræsentanter for det Hvide Hus og State Department, de amerikanske erfaringer med LGBTI-indsatser siden Obamas tiltræden.

Mogens Jensen